

26 Απριλίου, 1993

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΦΡΥΝΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ
ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ου η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 508/91)

-
- Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προσόντα — Καλή γνώση Αγγλικής γλώσσας — Κατοχή θέσης της οποίας απαραίτητο προσόν αποτελεί η καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας αποτελεί τεκμήριο κατοχής του προσόντος αυτού — Επιτυχία σε εξετάσεις αγγλικής γλώσσας — Δεν είναι έργο του Δικαστηρίου ο έλεγχος του συγκεκριμένου γραπτού και η κρίση κατά πόσο αυτό ισοδυναμούσε με "καλή" γνώση της Αγγλικής. 5
- Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Συμβουλευτική Επιτροπή — Αποστέλλει στο Συμβούλιο αιτιολογημένη έκθεση που περιλαμβάνει κατάλογο των καταλληλότερων υποψηφίων — Το Διοικητικό Συμβούλιο παραπέμπει το θέμα της καταλληλότητας των υποψηφίων για επανεξέταση στην Επιτροπή — Υποψήφια δε νομιμοποιείται να προβάλλει ισχυρισμό περί αναιτιολόγητης έκθεσης της Συμβουλευτικής Επιτροπής εφόσον περιλήφθηκε στον κατάλογο των καταλλήλων υποψηφίων που παραπέμφθηκε στο Συμβούλιο. 10 15
- Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου — Υπάλληλοι — Προαγωγές — Υπεροχή — Πλάνη περί τα πράγματα — Απόφαση περί "ουσιαστικής" υπεροχής σε βαθμολογία υπαλλήλου πάσχει, καθ' ότι η υπεροχή αφορά μόνο την επί μέρους και όχι τη γενική βαθμολογία της. 20

Οι λόγοι ακύρωσης που προβλήθηκαν από τον δικηγόρο της αιτήτριας στην προσφυγή αυτή με την οποία προσβλήθηκε απόφαση

προαγωγής του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Ηχολήπτη Ι στο Ραδιοφωνικό Ίδρυμα Κύπρου, ήταν οι ακόλουθοι:

- 5 (α) Έλλειψη δέουσας έρευνας αναφορικά με την κατοχή από το ενδιαφερόμενο μέρος του προσόντος της καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας.
- 10 (β) Παράτυπη σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής γιατί δεν ήταν αιτιολογημένη, ενόψει του ότι δεν καταγράφονται οι απόψεις του Τμηματάρχη και η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις.
- 15 (γ) Πλάνη περί τα πράγματα αναφορικά με την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία.

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- 20 1. Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακυρότητας που εγέρθη όσον αφορά την έλλειψη δέουσας έρευνας για το προσόν της καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας, στην υπόθεση **Δημοκρατία ν. Πάμπου Πογιατζή**, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε, κατά πλειοψηφία, ότι δε χρειάζεται περαιτέρω έρευνα όσον αφορά την κατοχή του προσόντος αυτού από υποψηφίους, αν τα Σχέδια Υπηρεσίας προηγούμενης θέσης την οποία κατείχαν, προνοούσαν επίσης κατοχή του ίδιου προσόντος. Η θέση Χειρίστριας Τεχνικών Συσκευών στην οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, απαιτούσε ακριβώς το ίδιο προσόν. Όσον αφορά την επίδοση του ενδιαφερόμενου μέρους κατά το γραπτό διαγωνισμό που έγινε στις 1/12/72, το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε ότι πέτυχε στο διαγωνισμό, δείχνει ότι θεωρήθηκε ότι ικανοποιούσε το προσόν της καλής γνώσης της Αγγλικής. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι έργο του Δικαστηρίου να εξετάσει το γραπτό της 1/12/72 και ν' αποφανθεί κατά πόσο αυτό ισοδυναμούσε με "καλή" γνώση της Αγγλικής.
- 30
- 35
- 40 2. Αναφορικά με τον δεύτερο λόγο ακυρότητας που προβλήθηκε, αυτός δεν ευσταθεί, γιατί σύμφωνα με τον Κανονισμό 6 των περί Ραδιοφωνικού Ίδρυματος Κύπρου (Διορισμοί και Προαγωγές) Κανονισμούς (Κ.Δ.Π. 317/87), η Επιτροπή επιλαμβάνεται της κρίσεως της σχετικής αξίας των υποψηφίων και αποστέλλει στο Συμβούλιο έκθεση δεόντως αιτιολογημένη για όλους τους ενώπιόν της υποψηφίους, περιλαμβανομένων και κατάλογο, κατ' αλφαβητική

σειρά, των κατά την κρίση της καταλληλότερων υποψηφίων:

Επίσης, ο Κανονισμός 8(2) προνοεί ότι:

"(2) Το Διοικητικόν Συμβούλιον κέκτηται εξουσίαν, πριν ή 5
προβή εις την λήψιν τελικής αποφάσεως και εφ' όσον είναι
της γνώμης ότι εξ αντικειμένου δικαιολογείται περαιτέρω
έρευνα υπό της Συμβουλευτικής Επιτροπής της καταλληλό-
τητος των υποψηφίων, να παραπέμψη το θέμα εις την τελευ- 10
ταίαν δι' επανεξέτασιν περιλαμβανομένης της εξετάσεως ή
επανεξέτασεως υπ' αυτής επί μέρους ζητημάτων."

Η επαναπομπή του θέματος για επανεξέταση επαφίεται στην κρί-
ση του Συμβουλίου και αφορά μόνο περιπτώσεις όπου δικαιολογεί- 15
ται περαιτέρω έρευνα αναφορικά με την καταλληλότητα των υποψη-
φίων. Το Συμβούλιο, όπως λέχθηκε πιο πάνω, δέχθηκε και υιοθέτησε
την κρίση και τη σύσταση της Επιτροπής αναφορικά με την καταλλη-
λότητα των υποψηφίων. Επομένως, δεν ήταν απαραίτητο να επανα-
πέμψει το θέμα στην Επιτροπή για περαιτέρω εξέταση. Η κρίση του
Συμβουλίου επί του θέματος αυτού, ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτό. 20

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Συμβουλίου, εκείνο που
έλαβε υπόψη του το Συμβούλιο, από την έκθεση της Επιτροπής, ήταν
την κρίση της ότι και οι 13 υποψήφιοι ήταν κατάλληλοι για προαγω- 25
γή. Δεν υπάρχει τίποτε το μεμπτό στην ενέργεια αυτή του Συμβουλί-
ου. Συνεπώς η αιτήτρια δεν επηρεάστηκε δυσμενώς με κανένα τρόπο
και δε νομιμοποιούνται οι ισχυρισμοί της αναφορικά με το ανατιτο-
λόγητο της έκθεσης αυτής. Εξάλλου, η αιτήτρια κατατάχθηκε από την
Επιτροπή στην πρώτη κατηγορία των συστηθέντων, όπως και το εν-
διαφερόμενο μέρος και δε δικαιολογείται να παραπονείται. 30

Όπως φαίνεται από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν του Δι-
καστηρίου, η γενική βαθμολογία και των δύο υποψηφίων, κατά τα
πλείστα χρόνια της υπηρεσίας τους, είναι περίπου ίση. Κατά τα τε- 35
λευταία χρόνια, στα οποία έγινε ιδιαίτερη αναφορά από το Συμ-
βούλιο, υπερέχει κάπως το ενδιαφερόμενο μέρος στην επί μέρους,
όχι όμως στη γενική βαθμολογία.

Υιοθετείται η απόφαση στην υπόθεση *Αχιλλέως ν. Δημοκρα- 40*
τίας. Στην παρούσα περίπτωση το ενδιαφερόμενο μέρος επιλέχθηκε,
όπως αναφέρεται στα πρακτικά, με κύριο γνώμονα την ουσιαστική
της υπεροχή σε αξία, έναντι των άλλων. Αυτό δεν είναι απόλυτα
ορθό στην περίπτωση της αιτήτριας. Η υπεροχή του ενδιαφερόμε-
νου μέρους σε αξία, έναντι της αιτήτριας, δεν μπορεί να χαρακτη-

ριστεί ως ουσιαστική. Το Συμβούλιο ενέργησε κάτω από πλάνη όσον αφορά την "ουσιαστική υπεροχή" του ενδιαφερόμενου μέρους, έναντι της αιτήτριας, που είναι αρχαιότερη του ενδιαφερόμενου μέρους.

5

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

10

Δημοκρατία ν. Πογιατζή (1992) 3 Α.Α.Δ. 422,

Αβάνη ν. Ρ.Ι.Κ. (1993) 4 Α.Α.Δ. 687,

Θεοδώρου ν. Ρ.Ι.Κ. (1992) 4 Α.Α.Δ. 4381,

15

Ναύτη και Άλλοι ν. Ρ.Ι.Κ., Υποθ. Αρ. 864/91 κ.ά., ημερ. 26/2/95,

Βασιλείου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 651,

20

Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 565,

Republic ν. Roussos (1987) 3 C.L.R. 1217.

Προσφυγή.

25

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του καθ' ου η αίτηση Ιδρύματος με την οποία προάχθηκε στη θέση Ηχολήπτη Ι, από 1/4/91, το ενδιαφερόμενο μέρος, αντί αυτής.

30

Α. Παπαφιλίππου, για την Αιτήτρια.

Β. Πολυβίου, για τον Καθ' ου η αίτηση.

Γ. Κάιζερ, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

35

Cur. adv. vult.

40

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Η αιτήτρια επιδιώκει την ακύρωση της απόφασης του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου (ΡΙΚ) με την οποία προάχθηκε στη θέση Ηχολήπτη Ι, από 1/4/91, το ενδιαφερόμενο μέρος Νίκη Δικωμίτου, αντί αυτής.

Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι, σε συντομία, τα ακόλουθα:

Στις 17/7/90 προκηρύχθηκαν από το ΡΙΚ 4 κενές θέσεις Ηχολήπτη Ι, που είναι θέση προαγωγής. Αιτήσεις υπέβαλαν 13 υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος.

Των αιτήσεων επιλήφθηκε η Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής (η Επιτροπή), κατά τις συνεδρίες της ημερομηνίας 16/10/90, 7/11/90 και 9/11/90. Η Επιτροπή έκρινε ότι όλοι οι υποψήφιοι ικανοποιούσαν τις απαιτήσεις του σχεδίου υπηρεσίας και τους κάλεσε σε συνέντευξη, που έλαβε χώρα στις 7/11/90. Κατά τη συνεδρία της Επιτροπής, ημερομηνίας 9/11/90, όπως αναφέρεται στα πρακτικά της, αντηλλάγηκαν απόψεις μεταξύ των μελών της αναφορικά με την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων των συνεντεύξεων. Στη συνέχεια η Επιτροπή, άκουσε τις απόψεις του Τμηματάρχη του Τμήματος στο οποίο υπάγονταν οι θέσεις, αντάλλαξε απόψεις για τον κάθε υποψήφιο ξεχωριστά και αφού κατέταξε τους υποψηφίους σε δύο κατηγορίες με βάση μόνο την απόδοσή τους κατά τη συνέντευξη, έκαμε ορισμένες επί μέρους παρατηρήσεις.

Η αιτήτρια και το ενδιαφερόμενο μέρος κατατάγηκαν στην πρώτη κατηγορία, μαζί με άλλους 4 υποψήφιους. Οι υποψήφιοι της πρώτης κατηγορίας, θεωρήθηκαν ότι υπερερούσαν από αυτούς της δεύτερης, όσον αφορά την απόδοσή τους κατά την προφορική εξέταση.

Τα πρακτικά της Επιτροπής, μαζί με διάφορα άλλα σχετικά στοιχεία και έγγραφα, παραπέμφθηκαν με σημείωμα του Γενικού Διευθυντή του ΡΙΚ, ημερομηνίας 4/3/91, στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος (το Συμβούλιο).

Το Συμβούλιο, κατά τη συνεδρία του ημερομηνίας 27/3/91, αφού έλαβε υπόψη όλα τα ενώπιόν του στοιχεία, αποφάσισε την προαγωγή στην επίδικη θέση 4 από τους υποψηφίους, ανάμεσα στους οποίους το ενδιαφερόμενο μέρος. Το σχετικό μέρος των πρακτικών του Συμβουλίου, έχει ως ακολούθως:

"Το Συμβούλιο, αφού μελέτησε λεπτομερώς όλα τα ενώπιόν του έγγραφα και στοιχεία, υιοθέτησε την κρίση και σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής ότι και οι 13 υποψήφιοι είναι κατάλληλοι για προαγωγή, χωρίς να λάβει υπόψη το μέρος των πρακτικών των συνεδριών της Συμβουλευτικής Επιτροπής Επιλογής που αναφέρεται στην απόδοση των υποψηφίων στις προσωπικές συνεντεύξεις και στην κατάταξη τους από την Συμβουλευτική Επιτροπή Επιλογής κατά κατηγορία.

5 Το Συμβούλιο, συνεκτιμώντας όλα τα ενώπιόν του στοιχεία αναφορικά με τους υποψηφίους, ομόφωνα αποφάσισε, με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας, και με γνώμονα την καταλληλότητα για τη θέση, την προαγωγή στη θέση Ηχολήπτης Ι από την 1.4.91 των ακολουθών υποψηφίων, παρетиθεμένων των ονομάτων τους κατ' αλφαβητική σειρά:

10 Δικωμίτου Νίκη
Γαστριώτης Τάσος
Γεωργιάδης Φοίβος
Χειμαρίδου Μαρία (Μαρούλλα)

15 Το Συμβούλιο, επέλεξε για προαγωγή τη Δικωμίτου Νίκη με κύριο γνώμονα το στοιχείο της ουσιαστικής της υπεροχής έναντι των άλλων υποψηφίων σε αξία, όπως προκύπτει από τις βαθμολογίες στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, ιδιαίτερα για τα έτη 1985, 1986, 1987, 1988 και 1989. Το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η ουσιαστική υπεροχή της Νίκης Δικωμίτου σε αξία εξουδετερώνει και υπερκαλύπτει το στοιχείο της αρχαιότητας."

20

25 Η πιο πάνω απόφαση του Συμβουλίου γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό του ΡΙΚ με εγκύκλιο του Γενικού Διευθυντή, ημερομηνίας 28/3/91. Η αιτήτρια πληροφορήθηκε επίσης με επιστολή του Γενικού Διευθυντή, ημερομηνίας 19/4/91, ότι δεν κατέστη δυνατό να επιλεγεί για τη θέση.

30 Ως αποτέλεσμα καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή εναντίον της πιο πάνω απόφασης.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας με τις γραπτές αγορεύσεις του πρόβαλε τους ακόλουθους λόγους ακυρότητας της επίδικης απόφασης:

35 (1) Έλλειψη δέουσας έρευνας αναφορικά με την κατοχή, από το ενδιαφερόμενο μέρος, του προσόντος της καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας.

40 (2) Η σύσταση της Συμβουλευτικής Επιτροπής είναι παράτυπη.

(3) Πλάνη περί τα πράγματα όσον αφορά την υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία.

(4) Έλλειψη αιτιολογίας.

Αναφορικά με τον πρώτο λόγο που εγείρεται, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι δε διερευνήθηκε καθόλου η κατοχή του προσόντος της καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας από το ενδιαφερόμενο μέρος, και ότι δεν υπάρχει οτιδήποτε στο φάκελό της που να δείχνει τέτοια γνώση, αλλά αντίθετα, από γραπτές εξετάσεις που παρακάθησε στις 1/12/72 και που βρίσκονται στο φάκελό της, φαίνεται ότι δεν έχει τέτοια γνώση.

5

Στην υπόθεση *Δημοκρατία ν. Πάμπου Πογιατζή* (1992) 3 Α.Α.Δ. 422, η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου αποφάσισε, κατά πλειοψηφία, ότι δε χρειάζεται περαιτέρω έρευνα όσον αφορά την κατοχή του προσόντος αυτού από υποψηφίους, αν τα σχέδια υπηρεσίας προηγούμενης θέσης την οποία κατείχαν, προνοούσαν επίσης κατοχή του ίδιου προσόντος. Η θέση Χειρίστριας Τεχνικών Συσκευών στην οποία διορίστηκε το ενδιαφερόμενο μέρος, απαιτούσε ακριβώς το ίδιο προσόν (ερυθρό 21 του φακέλου της). Σχετική είναι κι η υπόθεση *Αβάνη ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου* (1993) 4 Α.Α.Δ. 687, που αφορούσε επίσης προαγωγές στη θέση Ηχολήπτη Ι. Όσον αφορά την επίδοση του ενδιαφερόμενου μέρους κατά το γραπτό διαγωνισμό που έγινε στις 1/12/72, το γεγονός ότι το ενδιαφερόμενο μέρος κρίθηκε ότι πέτυχε στο διαγωνισμό (ερυθρό 24), δείχνει ότι θεωρήθηκε ότι ικανοποιούσε το προσόν της καλής γνώσης της Αγγλικής. Εν πάση περιπτώσει, δεν είναι έργο του Δικαστηρίου να εξετάσει το γραπτό της 1/12/72 και ν' αποφανθεί κατά πόσο αυτό ισοδυναμούσε με "καλή" γνώση της Αγγλικής.

10

15

20

25

Σύμφωνα με τα πιο πάνω ο λόγος αυτός ακυρώσεως, πρέπει ν' απορριφθεί.

30

Αναφορικά με το δεύτερο λόγο ακυρώσεως που προβάλλεται, ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε ότι η έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη, όπως επιβάλλεται από τον Κανονισμό 7 της Κ.Δ.Π. 317/87. Η έκθεση αυτή πάσχει γιατί (α) οι απόψεις του Τμηματάρχη, τις οποίες έλαβε υπόψη η Επιτροπή, δεν καταγράφονται πουθενά και (β) η απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις ενώπιον της Επιτροπής, στην οποία βασίστηκε η σύστασή της, επίσης δεν καταγράφεται πουθενά. Με τις ελλείψεις αυτές καθίσταται ανέφικτος ο δικαστικός έλεγχος και παραβιάζεται ο Κανονισμός 7.

35

40

Περαιτέρω, είναι η θέση του δικηγόρου της αιτήτριας ότι το Συμβούλιο δεν εδικαιούτο να λάβει υπόψη επιλεκτικά μόνο μέρος της έκθεσης και να απορρίψει το υπόλοιπο, αλλά όφειλε, ή

να αγνοήσει παντελώς την έκθεση, ή να παραπέμψει την έκθεση πίσω στην Επιτροπή για επανεξέταση, όπως προνοεί ο Κανονισμός 8(2). Η έκθεση ήταν παράνομη στο σύνολό της, γιατί ήταν αναιτιολόγητη η δε παράβαση είναι ουσιώδους τύπου (νομοθεσίας) και οδηγεί σε ακύρωση.

Σύμφωνα με τον Κανονισμό 6, η Επιτροπή επιλαμβάνεται της κρίσεως της σχετικής αξίας των υποψηφίων και αποστέλλει στο Συμβούλιο έκθεση δεόντως αιτιολογημένη για όλους τους ενώπιόν της υποψηφίους, περιλαμβάνοντας και κατάλογο, κατ' αλφαβητική σειρά, των κατά την κρίση της καταλληλότερων υποψηφίων: Επίσης, ο Κανονισμός 8(2) προνοεί ότι:

"(2) Το Διοικητικόν Συμβούλιον κέκτηται εξουσίαν, πριν ή προβή εις την λήψιν τελικής αποφάσεως και εφ' όσον είναι της γνώμης ότι εξ αντικειμένου δικαιολογείται περαιτέρω έρευνα υπό της Συμβουλευτικής Επιτροπής της καταλληλότητας των υποψηφίων, να παραπέμψη το θέμα εις την τελευταίαν δι' επανεξέτασιν περιλαμβανομένης της εξετάσεως ή επανεξετάσεως υπ' αυτής επί μέρους ζητημάτων, και εν τοιαύτη περιπτώσει η Συμβουλευτική Επιτροπή υποβάλλει συμπληρωματικήν περί τούτου έκθεσιν, δεόντως ητιολογημένην, εντός δεκαπέντε ημερών από της παραπομπής εις αυτήν του θέματος ή των επί μέρους ζητημάτων." (Η υπογράμμιση δική μου).

Η επαναπομπή του θέματος για επανεξέταση επαφίεται στην κρίση του Συμβουλίου και αφορά μόνο περιπτώσεις όπου δικαιολογείται περαιτέρω έρευνα αναφορικά με την καταλληλότητα των υποψηφίων. Το Συμβούλιο, όπως λέχθηκε πιο πάνω, δέχθηκε και υιοθέτησε την κρίση και τη σύσταση της Επιτροπής αναφορικά με την καταλληλότητα των υποψηφίων. Επομένως, δεν ήταν απαραίτητο να επαναπέμψει το θέμα στην Επιτροπή για περαιτέρω εξέταση. Η κρίση του Συμβουλίου επί του θέματος αυτού ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτό.

Όπως φαίνεται από τα πρακτικά του Συμβουλίου, εκείνο που έλαβε υπόψη του το Συμβούλιο, από την έκθεση της Επιτροπής, ήταν την κρίση της ότι και οι 13 υποψήφιοι ήταν κατάλληλοι για προαγωγή. Δεν υπάρχει τίποτε το μεμπτό στην ενέργεια αυτή του Συμβουλίου. Συνεπώς η αιτήτρια δεν επηρεάστηκε δυσμενώς με κανένα τρόπο και δε νομιμοποιούνται οι ισχυρισμοί της αναφορικά με το αναιτιολόγητο της έκθεσης αυτής (Σχετικές επί του προκειμένου είναι και οι υποθέσεις **Θεοδώρου ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου** (1992) 4 Α.Α.Δ.

4381 και *Ναύτη και Άλλοι ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου*, Υποθ. Αρ. 864/91 κ.ά., ημερ. 26/2/95, όπου ηγέρθησαν παρόμοια θέματα, όπως επίσης και *Βασιλείου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 651). Εξάλλου, η αιτήτρια κατατάχθηκε από την Επιτροπή στην πρώτη κατηγορία των συστηθέντων, όπως και το ενδιαφερόμενο μέρος και δε δικαιολογείται να παραπονείται (*Αβάνη ν. Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου* (όπως πιο πάνω)).

5

Σύμφωνα με τα πιο πάνω, και ο δεύτερος λόγος ακυρότητας που επικαλείται η αιτήτρια απορρίπτεται ως αβάσιμος.

10

Η αιτήτρια ισχυρίστηκε επίσης ότι η επίδικη απόφαση λήφθηκε κάτω από καθεστώς πλάνης περί τα πράγματα, θεωρώντας ότι το ενδιαφερόμενο μέρος είχε ουσιαστική υπεροχή σε αξία.

15

Το σχετικό μέρος των πρακτικών του Συμβουλίου έχει ως εξής:

"Το Συμβούλιο επέλεξε για προαγωγή τη Δικωμίτου Νίκη με κύριο γνώμονα το στοιχείο της ουσιαστικής της υπεροχής έναντι των άλλων υποψηφίων σε αξία, όπως προκύπτει από τις βαθμολογίες στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις, ιδιαίτερα για τα έτη 1985, 1986, 1987, 1988 και 1989. Το Συμβούλιο αποφάσισε ότι η ουσιαστική υπεροχή της Νίκης Δικωμίτου σε αξία εξουδετερώνει και υπερκαλύπτει το στοιχείο της αρχαιότητας."

20

25

Όπως φαίνεται από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, η γενική βαθμολογία και των δύο υποψηφίων, κατά τα πλείστα χρόνια της υπηρεσίας τους, είναι περίπου ίση. Κατά τα τελευταία χρόνια, στα οποία έγινε ιδιαίτερη αναφορά από το Συμβούλιο, υπερέχει κάπως το ενδιαφερόμενο μέρος στην επί μέρους, όχι όμως στη γενική βαθμολογία. Στην υπόθεση *Αχιλλέως ν. Δημοκρατίας* (1992) 3 Α.Α.Δ. 565, λέχθηκαν τα ακόλουθα:

30

"Δε συμφωνούμε με το δικηγόρο της εφεσίβλητης ότι η ΕΔΥ νόμιμα υιοθέτησε τις συστάσεις του Διευθυντή, και ότι αυτές ήταν σύμφωνες με τα καθιερωμένα νόμιμα κριτήρια. Ο Διευθυντής εισηγήθηκε στην Επιτροπή ότι το ενδιαφερόμενο μέρος υπερέχει σε αξία, η ΕΔΥ υιοθέτησε τη σύστασή του αυτή και στα πρακτικά της αναφέρει ότι η υπεροχή του ενδιαφερομένου μέρους στις εμπιστευτικές εκθέσεις έναντι της εφεσείουσας, είναι σαφής.

35

40

Δε συμφωνούμε με την πιο πάνω αξιολόγηση της ΕΔΥ αναφορικά με την αξία της εφεσείουσας και του ενδιαφερομένου μέρους. Η εφεσείουσα και το ενδιαφερόμενο μέρος, έχουν από το

1979 μέχρι το 1985 συμπεριλαμβανομένου, εκτός του 1982 που δε βαθμολογήθηκαν, ίση γενική βαθμολογία, δηλαδή η γενική βαθμολογία είναι "λίαν καλός", παρόλο που υπάρχουν διαφορές στην επιμέρους βαθμολογία. Εκείνο που λαμβάνεται υπόψη είναι η γενική βαθμολογία και όχι η επιμέρους βαθμολογία. Στην Αναθεωρητική Έφεση **Republic v. N. Roussos** (1987) 3 C.L.R. 1217, 1224, η Ολομέλεια αποφάσισε ότι σημασία έχει η γενική αξιολόγηση και όχι η αξιολόγηση στα επιμέρους στοιχεία. Κατά συνέπεια δεν υπερέχει σε αξία το ενδιαφερόμενο μέρος έναντι της εφεσείουσας. Γι' αυτό το λόγο η απόφαση της ΕΔΥ πάσχει για πλάνη περί τα πράγματα."

Υιοθετώ το πιο πάνω απόσπασμα. Στην παρούσα περίπτωση το ενδιαφερόμενο μέρος επιλέγηκε, όπως αναφέρεται στα πρακτικά, με κύριο γνώμονα την ουσιαστική της υπεροχή σε αξία, έναντι των άλλων. Αυτό δεν είναι απόλυτα ορθό στην περίπτωση της αιτήτριας. Η υπεροχή του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία, έναντι της αιτήτριας, δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ουσιαστική. Το Συμβούλιο ενήργησε κάτω από πλάνη όσον αφορά την "ουσιαστική υπεροχή" του ενδιαφερόμενου μέρους, έναντι της αιτήτριας, που είναι αρχαιότερη του ενδιαφερόμενου μέρους. Για το λόγο αυτό η επίδικη απόφαση πρέπει ν' ακυρωθεί.

Ως αποτέλεσμα η παρούσα προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή επιτυγχάνει χωρίς διαταγή για έξοδα.